

[Bollmann]

de parlamentariske spilleregler, der er overholdt.

Hvis ikke man havde forslag nr. B 19 på tryk foran sig, så ville man ikke have troet, at et sådant forslag kunne komme her i Folketinget. Når jeg alligevel siger noget mere om det end flere andre, så er det, fordi vi mener, det er et meget alvorligt emne. Jeg kan normalt ikke lide at læse gyserromaner, men det synes jeg dette er.

Hvad er det egentlig, man vil med det her? Hvis nu man forestiller sig, at Danmark bliver angrebet, er det så forslagsstillernes mening, at der skal fremsættes lovforslag, at der skal være tre behandlinger og udvalgsarbejde? Eller kan man nøjes med et samråd i forsvarsudvalget? Jeg mener, at så er vi ovre i det helt absurde.

Der skal ikke være tvivl om vores holdning i CD: hvis vi skal forsvare os, og det skal vi, så kan det kun ske i samarbejde med vore NATO-partnere. NATO er som bekendt en forsvarsalliance og ikke en angrebspagt. Jeg tror, det turde være klart efter de næsten 40 år, NATO har eksisteret. NATO har for øvrigt i den periode sikret freden i vor del af verden og er vel uden diskussion dermed den største, i hvert fald den mest effektive fredsbælgelse, der nogen sinde har eksisteret.

Efter vores mening er det det rene vrøvl at forestille sig, at man kan undvære en forholdsordre. Enhver person, familie eller nation må da have lov at reagere ved et overfald og have lov at gøre det hurtigt.

Jeg kunne egentlig tænke mig at spørge forslagsstillerne, hvilke lande der ikke har en forholdsordre eller tilsvarende regler. Hvem har eventuelt afskaffet sådanne regler i nyere tid? Man kan sige det på en helt tredje måde: hvad er det for nogle lande, forslagsstillerne ønsker vi skal sammenligne os med?

Jeg har som sagt læst nogle af bemærkningerne, og et eller andet sted står der, at risikoen for et isoleret stormagtsangreb på Danmark er forsvindende lille, altså efter forslagsstillerens opfattelse, og at Danmarks valg af sikkerhedspolitik dermed er uden betydning for magtfordelingen i Europa. Nu er jeg selvfølgelig ikke klar over, hvilke oplysninger man er i besiddelse af, når man kommer med et sådant postulat. Det er da klart, at vi alle gerne vil tro, at ingen vil angribe os.

Men der er i hvert fald én ting, man ikke kan lave om på uden videre, og det er Danmarks geografiske beliggenhed.

Jeg ved ikke, om nogen af forslagsstillerne nogen sinde har kigget på et kort over Østersøområdet og Danmark, om de f.eks. har prøvet at dreje det 90 grader, så vest vender opad. Det forklarer efter min mening meget om Danmarks beliggenhed. Det er klart, at hvis vi holder fast ved NATO-samarbejdet og yder vort bidrag, så er angrebsrisikoen væsentligt mindre, og det er altså det, vi i CD vil.

Man henviser flere gange i bemærkningerne til situationen omkring 9. april 1940, og det er egentlig fantastisk. Der må da være enkelte i de to partier, der kan huske eller måske endog har læst om situationen dengang. Der var reelt intet forsvar, og Danmark stod som bekendt alene, og resultatet kender vi alle. Det er den situation, vi vil undgå med forholdsordren og med NATO-samarbejdet, og i det spørgsmål er vi uden tvivl enige med en meget stor del af den danske befolkning. I bemærkningerne til nr. B 19 taler man – det har nogle vist allerede været inde på – om »NATO-forsvarets offensive karakter«. Jeg vil påstå, at man fuldstændig savner dokumentation for et sådant postulat.

Lige pludselig står der – nu er man måske klar over, at man er gået for langt – at styrkerne dog får en vis selvstændig kompetence. Det er vel i en flugtsituation. Det er det, man her kalder visse »kamphandlinger, som kan begrundes ud fra hensynet til selvforsvar under tilbagetrækning/undvigelse«. Det lyder utroligt. Hvad må de styrker så? Må de kun kæmpe med ryggen til? Hvad er den dybere mening med disse bemærkninger, hvis der overhovedet er nogen?

Det er selvfølgelig rigtigt, at med det fremsatte forslag vil den militære reaktionstid forøges, men så vidt jeg kan se, er det kun i Danmark den bliver forøget, eller har man nogen garanti for, at tilsvarende regler bliver indført hos vore modstandere? Hvis ikke, kan jeg i hvert fald ikke se det fornuftige i at forlænge reaktionstiden.

Må jeg sige om forslaget om forbud mod dansk deltagelse i forskellige øvelser, at øvelser naturligvis er nødvendige, det ved modparten også. De bemærkninger, man giver til beslutningsforslag nr. B 20, er efter vores